

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอ
 เลขที่รับ..... 1416
 วันที่..... 19 ก.ย. ๖7
 เวลา.....

ที่ อต ๐๐๒๓.๔/ว ๗/๖๕

ถึง สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอทุกอำเภอ

ด้วยสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีปกครองพิษณุโลก แจ้งว่าศาลปกครองสูงสุด มีคำสั่งคำร้องที่ ๑๔๕๕/๒๕๖๖ คำสั่งที่ ๖๕๐/๒๕๖๗ ระหว่าง นางเกศรา ศรีบุญ ผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กับพวกรวม ๒ คน เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยออกคำสั่งของศาลปกครองสูงสุดดังกล่าว มีความเกี่ยวข้องต่อการปฏิบัติราชการ จึงขอส่งสำเนาคำสั่งศาลปกครองสูงสุดมาเพื่อประกอบการพิจารณาในการปฏิบัติราชการต่อไป รายละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือจังหวัดอุดรธานีที่ อต ๐๐๑๗.๓/ว ๓๔๘๒ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๗ ที่แนบมาพร้อมนี้

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดอุดรธานี จึงขอแจ้งท้องถิ่นอำเภอทุกอำเภอเพื่อทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติ

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอ
 อต. ๐๐๒๓.๔/ว 540 วันที่ 19 ก.ย. ๖7
 โยน นายเทศมนตรีตำบล..... กงทนต์
 นายก อบต..... กงทนต์
 เพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

กลุ่มงานกฎหมายระเบียบและเรื่องร้องทุกข์
 โทร.๐ ๕๕๔๐ ๓๐๐๘ ต่อ ๔ โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๔๙๘๕
 ผู้ประสานงาน นางสาวสาลินี อินเลิศ ๐๘๓ ๐๕๐ ๒๒๑๖

(นางสาวอนงจิรา เหมืองน้อย)
 เจ้าหน้าที่งานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นปฏิบัติงาน
 ๑๖ ก.ย. ๖๗

ส่งไปให้กองสวัสดิการ
กลุ่มงานอำนวยการ
ท.ก.ช. ๒๖๗

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดอุตรดิตถ์
เลขที่รับ 5819
วันที่ ..... ๕ ก.ย. 2567
เวลา ๑๓.๐๐
 บ.ท. บ.ณ. ส.ส. ก.ม. ก.ง. บ.บ.
ศาลากลางจังหวัดอุตรดิตถ์
ถนนประชานิมิตร อต ๕๓๐๐๐

ที่ อต ๐๐๑๗.๓/ว ๓๕๕๒

๕ กันยายน ๒๕๖๗

เรื่อง การลงโทษทางวินัย กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งสำนวนการไต่สวนให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจ
แต่งตั้งถอดถอนเพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจ

เรียน หัวหน้าส่วนราชการทุกส่วน นายอำเภอทุกอำเภอ นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดอุตรดิตถ์ และ
นายกเทศมนตรีเมืองอุตรดิตถ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีปกครองพิษณุโลก ที่ อส ๐๐๔๙.๑/๔๕๕

ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๗

จำนวน ๑ ชุด

ด้วยสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีปกครองพิษณุโลก แจ้งว่าศาลปกครองสูงสุด มีคำสั่งคำร้อง
ที่ ๑๔๕๕/๒๕๖๖ คำสั่งที่ ๖๕๐/๒๕๖๗ ระหว่าง นางเกศรา ศรีบุญ ผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กับพวกรวม ๒ คน เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่
ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยคำสั่งของศาลปกครองสูงสุดดังกล่าว มีความเกี่ยวข้องต่อการ
ปฏิบัติราชการ จึงขอส่งสำเนาคำสั่งศาลปกครองสูงสุดมาเพื่อประกอบการพิจารณาในการปฏิบัติราชการต่อไป
รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วยนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ สำหรับอำเภอให้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายสหวีช อภิชัยวิศรุตกุล)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดอุตรดิตถ์

สำนักงานจังหวัด/

กลุ่มงานอำนวยการ

โทรศัพท์ ๐-๕๕๕๑๑๙๗๗ ต่อ ๒๒๔๔๖

ที่ อส ๐๐๔๙.๑/ ๕๕๕

สำนักงานจังหวัดอุดรธานี
เลขที่
วันที่
สำนักงานคดีปกครองพิษณุโลก
ถนนพิษณุโลก-เตังหนาม ต.ห้วย
อ.เมือง จ.พิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ส่งสำเนาคำสั่งศาลปกครองสูงสุด *

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาคำสั่งศาลปกครองสูงสุด คำร้องที่ ๑๔๕๕/๒๕๖๖ คำสั่งที่ ๖๕๐/๒๕๖๗ จำนวน ๑๑ แผ่น

ด้วยศาลปกครองสูงสุด มีคำสั่ง คำร้องที่ ๑๔๕๕/๒๕๖๖ คำสั่งที่ ๖๕๐/๒๕๖๗ ระหว่าง นางเกศรา ศรีบุญ ผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กับพวก รวม ๒ คน เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีปกครองพิษณุโลก ๑ พิจารณาแล้วเห็นว่า คำสั่งของศาลปกครองสูงสุดดังกล่าว มีความเกี่ยวข้องต่อการปฏิบัติราชการ จึงขอส่งสำเนาคำสั่งศาลปกครองสูงสุดมาเพื่อประกอบการพิจารณาในการปฏิบัติราชการต่อไป รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนันต์ ทองแดง)

อัยการพิเศษฝ่ายคดีปกครองพิษณุโลก ๑

สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีปกครองพิษณุโลก ๑
โทรศัพท์ ๐ ๕๕๒๘ ๐๖๔๖, ๐ ๕๕๓๒ ๑๐๗๓
โทรสาร ๐ ๕๕๒๘ ๐๖๔๖, ๐ ๕๕๓๒ ๑๐๗๓
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ Pislok-admin@ago.go.th

○ คำสั่ง

(ต. ๒๑)

คำร้องที่ ๑๔๕๕/๒๕๖๖
คำสั่งที่ ๒๕๐/๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๔ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง	{	นางเกศรา ศรีบุญ	ผู้ฟ้องคดี
		คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่ ๑ ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจิตร ที่ ๒	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครอง และคำขอให้ระงับคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองของศาลปกครองชั้นต้นไว้เป็นการชั่วคราวก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์)

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ในคดีหมายเลขดำที่ ๘๙/๒๕๖๖ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองพิษณุโลก)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า เมื่อครั้งผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุม อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งจังหวัดพิจิตร ที่ ๑๔๑๔/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๖ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุม ตั้งแต่วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๖ เป็นต้นไป มูลเหตุสืบเนื่องจากมีผู้กล่าวหาได้ร้องเรียนต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่าผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กรณีออกประกาศรายชื่อและขึ้นบัญชีผู้ผ่านการสรรหาและเลือกสรรบุคคลเพื่อเป็นพนักงานจ้างและทำสัญญาจ้างพนักงานจ้าง

/ขององค์การ...

ขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุมโดยมิชอบ จากกรณีที่มีพิจารณาให้ผู้สมัครเข้ารับการสรรหา และเลือกสรรในตำแหน่ง คนงาน (ปฏิบัติงานที่ต้องใช้แรงงานทั่วไป) ซึ่งได้รับคะแนนสอบ สัมภาษณ์จากคณะกรรมการดำเนินการสรรหาและเลือกสรรเป็นพนักงานจ้างทั่วไปในลำดับที่ ๓ เป็นผู้ได้รับการสรรหา ฯ และเข้าทำสัญญาจ้างกับองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาเรื่องร้องเรียนดังกล่าว และมีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๓๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๕ ว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติหรือ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และฐานเป็นเจ้าของพนักงานของรัฐ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามมาตรา ๑๗๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และมีความผิดฐานจงใจทอดทิ้งหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ อันจะเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ หรือประพฤติดันฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยตามมาตรา ๙๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและ องค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาทบทวน มติข้างต้นในการประชุมครั้งที่ ๖๐/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๖ โดยยืนยันผลการชี้มูล ตามมติเดิม และส่งเรื่องให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในฐานความผิด ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ส่งเรื่องให้นายอำเภอตะพานหินดำเนินการ ตามมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว หลังจากนั้น นายอำเภอตะพานหินได้พิจารณาสำนวน การไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้ว เห็นด้วยกับผลการชี้มูลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเสนอ ความเห็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อพิจารณาสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาเห็นด้วยกับผลการพิจารณาข้างต้น จึงมีคำสั่งจังหวัดพิจิตร ที่ ๑๔๑๔/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๖ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุม และมีหนังสือ จังหวัดพิจิตร ลับ ที่ พจ ๐๐๒๓.๔/๓๕๐ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๖ แจกคำสั่งดังกล่าว ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการพิจารณาทางปกครองในการมีคำสั่งที่พิพาทไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีโดยที่ยังไม่ได้รับฟังข้อเท็จจริงให้สิ้นกระแสความ อีกทั้ง นายอำเภอตะพานหินได้ถือเอาสำนวนการไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นสำนวนการสอบ ข้อเท็จจริงและเสนอความเห็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยไม่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๙๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๗)

/พ.ศ. ๒๕๖๒...

พ.ศ. ๒๕๖๒ ก่อน นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีไม่ได้กระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหาและชี้มูลความผิด เนื่องจากการที่ผู้ฟ้องคดีเห็นควรให้ทำสัญญาจ้างนายสุเจน จันทร์ดารา ซึ่งได้รับคะแนนสอบ สัมภาษณ์ในลำดับที่ ๓ เป็นพนักงานจ้าง มีสาเหตุมาจากในขณะที่มีการสอบสัมภาษณ์ คณะกรรมการ ดำเนินการสรรหา ฯ ทราบข้อเท็จจริงแต่เพียงว่า นายสุเจนมีประวัติกระทำความผิดอาญาในข้อหา ร่วมกันฆ่าผู้อื่น และพยายามฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน จึงให้คะแนนตามหลักเกณฑ์ ด้านทัศนคติต่ำกว่านายสุเจน ต่ำกว่าผู้สมัครรายอื่น แต่นายสุเจนได้รับหนังสือรับรองคดีถึงที่สุดและ คำพิพากษาของศาลจังหวัดพิจิตรมาแสดงต่อผู้ฟ้องคดีในภายหลังว่า ศาลจังหวัดพิจิตร มีคำพิพากษายกฟ้องในคดีอาญาที่นายสุเจนเป็นจำเลยตามข้อหาดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงเห็นว่า หากคณะกรรมการดำเนินการสรรหา ฯ ได้ทราบข้างต้นในวันสัมภาษณ์ก็จะให้คะแนนนายสุเจน มากขึ้นกว่าเดิม และเห็นว่าการทำสัญญาจ้างนายสุเจนเข้าทำงานจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน ทางปกครองมากกว่าการจ้างผู้สมัครรายอื่น ผู้ฟ้องคดีจึงแจ้งให้นายณรงค์ศักดิ์ คำภูมิ ตำแหน่ง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุม ซึ่งเป็นประธานกรรมการดำเนินการสรรหา ฯ พิจารณาผล คะแนนใหม่ แต่นายณรงค์ศักดิ์แจ้งผู้ฟ้องคดีว่าไม่สามารถแก้ไขคะแนนได้เนื่องจากกระบวนการ สรรหาได้เสร็จสิ้นลงแล้ว และแนะนำว่าผู้ฟ้องคดีมีอำนาจสั่งการให้มีผลแตกต่างจากผลการพิจารณา ของคณะกรรมการดำเนินการสรรหา ฯ ได้ และโดยที่ขณะนั้นผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่ง นายกององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุมเป็นสมัยแรก (สมัยวาระ พ.ศ. ๒๕๖๔ - พ.ศ. ๒๕๖๘) และเพิ่งได้รับตำแหน่งเป็นระยะเวลาไม่นานประกอบกับเห็นว่านายณรงค์ศักดิ์มีประสบการณ์ การทำงานมานาน และยังเป็นคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดพิจิตรด้วย จึงดำเนินการ ตามข้อเสนอของบุคคลดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงมิได้กระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหาโดยมีเจตนา ทุจริตแต่อย่างใด ดังนั้น มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่ชอบด้วย กฎหมาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๓๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๕ ที่ชี้มูลความผิดของผู้ฟ้องคดี

๒. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๖๐/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ที่ทบทวนมติชี้มูลความผิดของผู้ฟ้องคดี

๓. เพิกถอนคำสั่งจังหวัดพิจิตร ที่ ๑๔๑๔/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๖ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุม

ผู้ฟ้องคดีมีคำขอเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษา โดยขอให้ศาลมีคำสั่ง ทูลเกล้าฯ บังคับตามคำสั่งจังหวัดพิจิตร ที่ ๑๔๑๔/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๖ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุมไว้เป็นการชั่วคราว

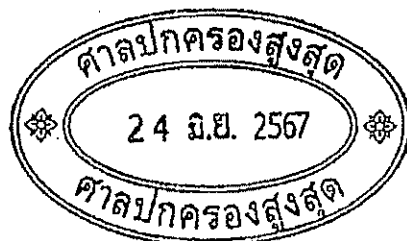
/ก่อนศาล...

ก่อนศาลมีคำพิพากษา พร้อมกับมีคำร้องขอให้ศาลไต่สวนฉุกเฉิน เนื่องจากนายอำเภอดะพวนหิน ได้พิจารณาโทษของผู้ฟ้องคดีตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติชี้มูล โดยไม่ได้ตั้ง คณะกรรมการสอบสวน และใช้สำนวนการไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นสำนวนการสอบสวน โดยที่ไม่ได้ทำการสอบสวนผู้ฟ้องคดีก่อน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจาก ตำแหน่งตามความเห็นของนายอำเภอดะพวนหิน จึงไม่ถูกต้องตามขั้นตอนและวิธีการอันเป็น สาระสำคัญทำให้คำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย ประกอบกับหากให้คำสั่งที่พิพาทมีผล ใช้บังคับต่อไปย่อมเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดี อันยากแก่การเยียวยาแก้ไข ในภายหลัง เพราะนอกจากผู้ฟ้องคดีต้องพ้นจากตำแหน่งตามผลของคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แล้ว ทางราชการก็ต้องจัดให้มีการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุมแทนผู้ฟ้องคดี ซึ่งปัจจุบันได้มีแผนการจัดการเลือกตั้ง โดยกำหนดให้มีการรับสมัครเลือกตั้งในระหว่างวันที่ ๑๗ - ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ให้มีการเลือกตั้งในวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๖ และประกาศผลการเลือกตั้ง ในวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๖ โดยผู้ฟ้องคดีไม่สามารถสมัครเข้ารับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายก องค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุมแล้ว แม้ต่อมาศาลมีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งที่ให้ผู้ฟ้องคดี พ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุม ก็มิอาจทำให้ผู้ฟ้องคดีได้กลับไปดำรง ตำแหน่งดังเดิม ประกอบกับผู้ฟ้องคดีมิได้มีคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด คำพิพากษาของศาลจึงมิอาจเยียวยาความเดือดร้อนหรือเสียหายของผู้ฟ้องคดี ในภายหลัง

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ยกคำร้องที่ขอให้ศาล ไต่สวนฉุกเฉินของผู้ฟ้องคดี และมีคำสั่งลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๖ รับคำฟ้องไว้พิจารณา และ ศาลปกครองชั้นต้นได้แสวงหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับคำขอวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษา ของผู้ฟ้องคดี โดยมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองชี้แจงข้อเท็จจริงดังกล่าว

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชี้แจงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีสืบเนื่องจาก กรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ฟ้องคดีดำเนินการออกประกาศรายชื่อการขึ้นบัญชีผู้ผ่านการสรรหา และเลือกสรรบุคคลเพื่อเป็นพนักงานจ้าง และทำสัญญาจ้างพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล วังหลุมโดยมิชอบ คณะผู้ไต่สวนเบื้องต้นซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาเห็นว่า เป็นกรณีที่มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนว่าข้อกล่าวหาเป็นมูล จึงได้แจ้งข้อกล่าวหาและ ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำความผิด แจ้งสิทธิในการการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา รวมถึงสิทธิ คัดค้านคณะผู้ไต่สวนเบื้องต้นให้ผู้ฟ้องคดีทราบ เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือแล้ว คณะผู้ไต่สวนเบื้องต้นได้จัดทำสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อพิจารณา และมีมติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วมีมติเป็นเอกฉันท์ เห็นชอบตามความเห็นของคณะผู้ไต่สวน เบื้องต้นว่าผู้ฟ้องคดีในฐานะนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุมมีอำนาจหน้าที่ในการสั่ง

/อนุญาต...

อนุญาตและอนุมัติเกี่ยวกับราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล ควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย และเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตามมาตรา ๕๙ และมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมตามข้อ ๒๐ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดพิจิตร ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๗ เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ประกอบกับหนังสือสำนักงาน ก.อบต., ก.ท. ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๑๐๕ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๗ เรื่อง ทหารอการจ้างพนักงานทั่วไป โดยเมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ องค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุมมีประกาศรับสมัครบุคคลเพื่อสรรหาและเลือกสรรเข้าทำงานเป็นพนักงานจ้างทั่วไป ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ จำนวน ๑ ตำแหน่ง ๓ อัตรา ด้วยวิธีการสัมภาษณ์ ต่อมา ในวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๕ ผู้มีสิทธิเข้ารับการสรรหาและเลือกสรรบุคคลเป็นพนักงานจ้างทั่วไปเข้ารับการสัมภาษณ์ ณ องค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุม โดยมีผู้มีสิทธิเข้ารับการสรรหาและเลือกสรรในตำแหน่งคนงาน (ปฏิบัติงานที่ต้องใช้แรงงานทั่วไป) เข้ารับการสัมภาษณ์ ๔ ราย คณะกรรมการดำเนินการสรรหาฯ ได้ให้คะแนนสอบสัมภาษณ์ตามหลักเกณฑ์บุคลิกภาพ ทักษะคิด ความฉลาด ไหวพริบหรือเชาวน์ อารมณ์ และความรู้ โดยดำเนินการรวมคะแนนเมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๕ มีผลคะแนนการสอบ ดังนี้ นายสุเจน จันทร์ดารา ๗๔ คะแนน ลำดับที่ ๓ นางสาวประภัสสร จันทร์แก้ว ๗๑ คะแนน ลำดับที่ ๔ นายไกรสวัสดิ์ จันทร์ขำ ๘๑ คะแนน ลำดับที่ ๑ และนายบัณฑิต ภูเรืองเดช ๗๕ คะแนน ลำดับที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีรับทราบผลคะแนนที่คณะกรรมการดำเนินการสรรหาฯ รายงานตามหนังสือ ที่ พจ ๗๔๖๐๑/๑๐๖ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๕ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหน้าที่ประกาศรายชื่อผู้ผ่านการสรรหาและเลือกสรรในลำดับที่ ๑ เข้าทำสัญญาเป็นพนักงานจ้าง โดยต้องประกาศรายชื่อผู้ผ่านการสรรหาและเลือกสรรในลำดับที่ ๑ เข้าทำสัญญาเป็นพนักงานจ้าง โดยต้องประกาศรายชื่อนายไกรสวัสดิ์ จันทร์ขำ ซึ่งสอบได้เป็นลำดับที่ ๑ มาทำสัญญาจ้างในตำแหน่งคนงาน (ปฏิบัติงานที่ต้องใช้แรงงานทั่วไป) ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุม ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ เรื่อง รับสมัครบุคคลเพื่อสรรหาและเลือกสรรเข้าทำงานเป็นพนักงานจ้างทั่วไป ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ข้อ ๑๓ และประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดพิจิตร ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๗ เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ข้อ ๑๘ แต่ผู้ฟ้องคดีกลับเขียนข้อความด้วยลายมือของตนเองให้เรียกนายสุเจนมาทำสัญญาจ้าง ทั้งที่ทราบอยู่แล้วว่านายสุเจนผ่านการสรรหาและเลือกสรรเป็นลำดับที่ ๓ ทั้งยังลงนามในประกาศรายชื่อการขึ้นบัญชีผู้ผ่านการสรรหาและเลือกสรรบุคคลเพื่อเป็นพนักงานจ้าง โดยเรียกนายสุเจนมาทำสัญญาจ้างเป็นพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุม ไม่คำนึงถึงกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ถือเป็นการใช้ดุลพินิจตามอำเภอใจที่ไม่มีกฎหมายให้อำนาจที่จะกระทำได้ ทำให้ผู้ผ่านการสรรหาและเลือกสรรลำดับที่ ๑

/และลำดับ...

และลำดับที่ ๒ ซึ่งอยู่ในลำดับที่จะได้เข้าทำสัญญาก่อนได้รับความเสียหาย และเกิดความเสียหาย ต่อระบบบริหารงานบุคคลของทางราชการ การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงมีมูลความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานของรัฐปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวล กฎหมายอาญา และฐานเป็นเจ้าพนักงานของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่ง หน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามมาตรา ๑๗๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และมีความผิดฐานจงใจทอดทิ้งหรือละเลย ไม่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ อันจะเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือปฏิบัติการ ไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ หรือประพฤติดนฟ้่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยตามมาตรา ๙๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประธานกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีหนังสือแจ้งไปยังผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ และแจ้ง ไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการคดีอาญากับผู้ฟ้องคดี การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว และมีผลผูกพันให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน ผู้ฟ้องคดีต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ดังนั้น คำสั่งจังหวัดพิจิตร ที่ ๑๔๑๔/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๕๖ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒. ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหาร ส่วนตำบลวังหลุมจึงชอบด้วยกฎหมาย นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาตามคำขอทุเลาการบังคับตาม คำสั่งทางปกครองของผู้ฟ้องคดีแล้ว เห็นได้ว่า ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีไม่มีเหตุผลเพียงพอและไม่เข้าเงื่อนไข ที่ศาลจะสั่งให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครอง เนื่องจากการจะให้ยกหรือคำสั่งทางปกครองดังกล่าว มีผลใช้บังคับต่อไปในระหว่างการพิจารณาของศาลนั้น ไม่ถึงขนาดจะทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความ เสียหายอย่างร้ายแรงจนยากแก่การเยียวยาในภายหลังได้ เพราะหากต่อมาศาลพิพากษาให้เพิกถอน คำสั่งดังกล่าวก็เป็นหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่จะต้องดำเนินการให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความ เป็นธรรม ตามกฎหมาย หากผู้ฟ้องคดีไม่อาจกลับคืนสู่ฐานะเดิมหรือตำแหน่งเดิมได้ ผู้ฟ้องคดีก็สามารถ เรียกร้องให้จังหวัดพิจิตรซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐผู้ออกคำสั่งทางปกครองดังกล่าวชดใช้ค่าเสียหาย ให้แก่ผู้ฟ้องคดี จึงเป็นกรณีที่สามารถเยียวยาแก้ไขในภายหลังได้ ในทางกลับกัน หากศาลมีคำสั่ง ทุเลาการบังคับตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แล้วให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้าไปรับราชการตามเดิม ในระหว่างพิจารณาคดี โดยให้ผู้ฟ้องคดีได้รับเงินเดือนและสิทธิต่าง ๆ ตามเดิม หากต่อมาศาลมี คำพิพากษายกฟ้องน่าจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อรัฐที่ร้ายแรงกว่า และเยียวยาแก้ไขในภายหลัง ได้ยากกว่า ประกอบกับการให้ผู้ฟ้องคดียังคงปฏิบัติหน้าที่ราชการต่อไปย่อมทำให้เกิดอุปสรรค และวิกฤติศรัทธาต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพราะจะทำให้ประชาชนสงสัยว่าเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

/พิจารณา...

พิจารณาและมีมติชี้มูลความผิดแล้ว เหตุใดผู้ฟ้องคดีสามารถกลับมาปฏิบัติราชการได้ ซึ่งย่อมส่งผลกระทบต่อ การป้องกันและปราบปรามการทุจริตไม่ให้มีประสิทธิภาพ และอาจไม่ได้รับความน่าเชื่อถือจากบุคคลทั่วไป อีกทั้ง การที่ไม่มีผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุม ก็ไม่ได้ส่งผลเสียหายต่อองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุม หรือต่อบริการสาธารณะเพราะยังมีบุคคลอื่นที่สามารถปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าวได้

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชี้แจงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ที่ ปช ๐๑.๐๑(พจ)/๐๓๒๕ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๖ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า ได้รับเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนผู้ฟ้องคดีว่า กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กรณีออกประกาศรายชื่อขึ้นบัญชีผู้ผ่านการสรรหาและเลือกสรรบุคคลเพื่อเป็นพนักงานจ้าง และทำสัญญาจ้างพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุมโดยมิชอบ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้ว มีมติว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และมีความผิดฐานเป็นเจ้าของพนักงานของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามมาตรา ๑๗๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และความผิดฐานจงใจทอดทิ้งหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรืออำนาจหน้าที่ อันจะเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ หรือประพฤติดนฝ่ายผิดต่อความสงบเรียบร้อยตามมาตรา ๙๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ และส่งสำนวนการไต่สวน และเอกสารหลักฐาน พร้อมความเห็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจกับผู้ฟ้องคดีตามฐานความผิดดังกล่าวตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๙๑ (๑) และมาตรา ๙๘ วรรคสาม และต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ที่ ปช ๐๑.๐๑(พจ)/๐๔๙๙ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๖ แจ้งว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ทบทวนมติดังกล่าว โดยแก้ไขการอ้างกฎหมายตามมาตรา ๙๑ และมาตรา ๙๘ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นมาตรา ๙๑ (๑) (๒) และมาตรา ๙๘ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว และให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาโทษของผู้ฟ้องคดีตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติ โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอีก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีหนังสือจังหวัดพิิจิตร สืบค้นที่ล่าสุด ที่ พจ ๐๐๒๓.๔/๓๓๘ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๖ ส่งเรื่องให้นายอำเภอตะพานหิน

/ในฐานะ...

ในฐานะผู้มีอำนาจกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุม พิจารณา
 ดำเนินการในฐานะความผิดดังกล่าวตามมาตรา ๙๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
 ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกอบกับแนวทางหนังสือ
 กระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ว ๕๑ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๔ และหนังสือกรมส่งเสริม
 การปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ว ๗๑๑ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๔ ซึ่งนายอำเภอตะพานหิน
 ได้พิจารณาสำนวนการไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้ว มีความเห็นตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
 และเสนอรายงานผลการสอบสวนต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อพิจารณาสั่งการให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจาก
 ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุมต่อไป ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงอาศัยอำนาจตาม
 มาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
 โดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒
 และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
 พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกอบกับแนวทางหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ว ๕๑ ลงวันที่ ๕
 มกราคม ๒๕๖๔ มีคำสั่งจังหวัดพิจิตร ที่ ๑๔๑๔/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๖ ให้ผู้ฟ้องคดี
 พ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุม ดังนั้น คำสั่งทางปกครองที่เป็นเหตุแห่ง
 การฟ้องคดีจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว นอกจากนี้ หากผู้ฟ้องคดียังทำหน้าที่นายกองค์การบริหาร
 ส่วนตำบลวังหลุมอยู่ ย่อมก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลัง
 และเป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือแก่บริการสาธารณะ

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติชี้มูลความผิด
 ของผู้ฟ้องคดีแล้วส่งรายงานและเอกสารพร้อมทั้งความเห็นดังกล่าวไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อให้
 ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไปนั้น เป็นไปตามมาตรา ๙๘ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติ
 ประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งมีใช้
 กรณีการพิจารณาโทษทางวินัยตามมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ที่บัญญัติยกเว้น
 ให้ไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก โดยให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.
 เป็นสำนวนการสอบสวนวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ประกอบกับเมื่อพิจารณา
 บทบัญญัติแห่งกฎหมายมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว เห็นได้ว่า
 เป็นบทบัญญัติที่บัญญัติยกเว้นไว้เฉพาะการพิจารณาโทษทางวินัยเท่านั้น มิได้บัญญัติให้รวมถึง
 ผู้บริหารท้องถิ่นซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย ดังนั้น เมื่อฐานความผิด
 ของผู้ฟ้องคดีตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติชี้มูลเป็นความผิดตามมาตรา ๙๐/๑ วรรคหนึ่ง
 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
 พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ นายอำเภอตะพานหิน
 จึงต้องดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อทำการสอบสวนตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

/ชี้มูลความผิด...

ข้อมูลความผิดของผู้ฟ้องคดี ก่อนที่จะรายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาและมีคำสั่งต่อไป เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า หลังจากที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือ ที่ ปช. ๐๑.๐๑(พจ)/๐๓๒๕ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๖ และหนังสือ ที่ ปช. ๐๑.๐๑(พจ)/๐๔๙๙ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๖ แจ้งมติชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาคำเนิการตามหน้าที่และอำนาจต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ส่งเรื่องให้นายอำเภอตะพานหินดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจ นายอำเภอ ตะพานหินพิจารณาจากสำนวนการไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยไม่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน แล้วมีความเห็นตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และเสนอรายงานผลการสอบสวนต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อพิจารณาสั่งการให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุมต่อไป ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีคำสั่งจังหวัดพิจิตรที่ ๑๔๑๔/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๖ ให้ผู้ฟ้องคดี พ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุมตั้งแต่วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๖ เป็นต้นไป ในชั้นนี้กรณีจึงเห็นได้ว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาโทษของผู้ฟ้องคดีตามฐานความผิดที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติโดยไม่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนผู้ฟ้องคดี และใช้สำนวนการไต่สวน ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวน จึงไม่เป็นไปตามขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็น สาระสำคัญในการออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและ องค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คำสั่งพิพาทจึงน่าจะมีปัญหาเกี่ยวกับ ความชอบด้วยกฎหมาย และข้อเท็จจริงปรากฏต่อมาว่า ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำองค์การ บริหารส่วนตำบลวังหลุม โดยความเห็นชอบของผู้อำนวยการเลือกตั้งประจำจังหวัดพิษณุโลก ได้ประกาศให้มีการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุม (กรณีแทนตำแหน่งที่ว่าง) โดยกำหนดให้วันอาทิตย์ที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๖ เป็นวันเลือกตั้ง ซึ่งหากคณะกรรมการ การเลือกตั้งได้จัดให้มีการเลือกตั้งตามประกาศดังกล่าว และได้ผู้ที่ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหาร ส่วนตำบลวังหลุมแทนผู้ฟ้องคดีแล้ว แม้อันต่อมาศาลจะมีคำพิพากษาให้ผู้ฟ้องคดีเป็นฝ่ายชนะคดี และให้เพิกถอนคำสั่งพิพาท แต่ผลแห่งคำพิพากษาย่อมไม่อาจทำให้ผู้ฟ้องคดีกลับไปดำรงตำแหน่ง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุมได้ดังเดิม ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติ การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๒ กรณีจึงเห็นได้ว่าการให้คำสั่ง พิพาทมีผลใช้บังคับต่อไปย่อมทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดีที่ยากแก่การ เยียวยาแก้ไขในภายหลัง และเมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุม (สมัยวาระ ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘) การที่ผู้ฟ้องคดีจะปฏิบัติหน้าที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุม ดังกล่าวต่อไป ย่อมทำให้การบริหารงานหรือการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหาร ส่วนตำบลวังหลุมเป็นไปอย่างต่อเนื่อง และการที่ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งพิพาทก็เป็น เพียงการชะลอการบังคับตามคำสั่งดังกล่าวไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือ คำสั่งเป็นอย่างอื่น เพื่อไม่ให้ยากแก่การแก้ไขเยียวยาในภายหลัง กรณีจึงไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อการ

/บริหารงาน...

บริหารงาน และวิฤทธิศรัทธาต่อองค์กรซึ่งส่งผลกระทบต่อการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต
ไม่ให้มีประสิทธิภาพ และอาจไม่ได้รับความเชื่อถือจากบุคคลทั่วไปตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กล่าวอ้าง

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งจังหวัดพิจิตร ที่ ๑๔๑๔/๒๕๖๖
ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๖ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การ
บริหารส่วนตำบลวังหลุม อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตรโลก ไว้เป็นการชั่วคราว ทั้งนี้ จนกว่าศาล
จะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นอย่างอื่น

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น ความว่า การที่
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้นำสำนวนการไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นสำนวนการสอบสวน
เพื่อพิจารณาลงโทษ ซึ่งในกระบวนการขั้นตอนการไต่สวนข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการ
ตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องทุกประการแล้ว กล่าวคือ เมื่อได้มีการแต่งตั้งคณะไต่สวนเบื้องต้น
เพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าวแล้วผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะไต่สวน
เบื้องต้นให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้ว ผู้ฟ้องคดีไม่คัดค้านแต่อย่างใด และได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาและ
ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำความผิด และได้แจ้งสิทธิในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดี
ทราบแล้ว โดยผู้ฟ้องคดีมีสิทธินำความหรือบุคคลที่ไว้วางใจเข้าฟังการชี้แจงหรือให้ปากคำ
ของตนได้ และในการนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ผู้ฟ้องคดีจะนำพยานหลักฐานมาเองหรือจะอ้าง
พยานหลักฐานแล้วขอให้องค์คณะพนักงานไต่สวนเรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้ พร้อมทั้งได้แจ้งสิทธิ
ในการขอตรวจพยานหลักฐานในสำนวนการไต่สวน ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดของผู้ฟ้องคดี
ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ โดยผู้ฟ้องคดีมีสิทธิขอจับที่กหรือคัดลอกเอกสารในสำนวนการไต่สวนได้
ตามสมควร ซึ่งในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาผู้ฟ้องคดีก็ได้เข้าใจข้อกล่าวหาโดยตลอด และได้
ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหายื่นต่อองค์คณะพนักงานไต่สวนไว้ครบถ้วนทุกประเด็นแล้ว อันแสดงให้เห็นได้ว่า
ผู้ฟ้องคดีได้เข้าใจข้อกล่าวหาเป็นอย่างดีแล้ว และในขั้นตอนการไต่สวนข้อเท็จจริงผู้ฟ้องคดีได้ทราบ
ข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสได้โต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตนแล้ว จึงถือว่า
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง แสวงหาและรวบรวมพยานหลักฐานไปตามระเบียบ
และกฎหมายที่เกี่ยวข้องทุกประการแล้ว และในการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ให้โอกาสแก่ผู้ฟ้องคดี
ในการต่อสู้คดีได้อย่างเต็มที่แล้ว โดยที่กระบวนการไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
มีหลักเกณฑ์ที่ประกันความเป็นธรรม และมีมาตรฐานในการปฏิบัติไม่ต่ำกว่าหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้
ในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
ในการประชุมครั้งที่ ๑๓๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๕ ได้พิจารณาสำนวนการไต่สวน
ข้อเท็จจริงแล้วมีมติเป็นเอกฉันท์ว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดทางอาญา และมีความผิด
ฐานจงใจทอดทิ้งหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ อันจะเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ

/อย่างร้ายแรง...

อย่างร้ายแรง หรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ หรือประพฤติดนฝ่ายผิดต่อความสงบเรียบร้อยตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๙๐/๑ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ รับฟังข้อเท็จจริงตามผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และนำสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไปเป็นสำนวนการสอบสวนเพื่อพิจารณาออกคำสั่งลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุม จึงชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๙๘ แล้ว และถือว่ากระบวนการออกคำสั่งลงโทษแก่ผู้ฟ้องคดีเป็นไปโดยชอบด้วยรูปแบบขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญตามที่กฎหมายกำหนดไว้ครบถ้วนแล้ว กรณีที่ศาลปกครองชั้นต้นได้วินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาโทษของผู้ฟ้องคดีตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติโดยไม่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนผู้ฟ้องคดี และใช้สำนวนการไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นสำนวน จึงไม่เป็นไปตามขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญในการออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ คำสั่งพิพากษาจึงน่าจะมีความชอบด้วยกฎหมาย จึงไม่อาจเห็นพ้องด้วยกับคำวินิจฉัยของศาลปกครองชั้นต้นในประเด็นนี้ได้ เมื่อพิจารณาตามคำขอของผู้ฟ้องคดีแล้วเห็นได้ว่า ความเดือดร้อนเสียหายที่เกิดจากคำสั่งลงโทษตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า หากคำสั่งดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไปจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลัง เนื่องจากในระหว่างพิจารณาของศาลปกครองคณะกรรมการการเลือกตั้งได้กำหนดให้วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๖ เป็นวันเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุม (แทนตำแหน่งที่ว่าง) ซึ่งหากคณะกรรมการการเลือกตั้งได้จัดให้มีการเลือกตั้ง และได้ผู้ที่ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุมแทนผู้ฟ้องคดีแล้ว ต่อมาศาลมีคำพิพากษาให้ผู้ฟ้องคดีเป็นฝ่ายชนะคดี โดยพิพากษาเพิกถอนคำสั่งพิพากษา ผลของคำพิพากษาย่อมไม่อาจทำให้ผู้ฟ้องคดีกลับไปดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุมได้ดังเดิม นั้น ก็ถือเป็นผลกระทบโดยทั่วไปที่เกิดจากการกระทำของผู้ฟ้องคดีเอง และเป็นกรกล่าวอ้างเพื่อประโยชน์ของผู้ฟ้องคดีฝ่ายเดียว โดยการจัดให้มีการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุมแทนตำแหน่งที่ว่าง ย่อมเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่กฎหมายกำหนด ข้ออ้างดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีเหตุผลเพียงพอ และไม่เข้าเงื่อนไขที่ศาลจะสั่งให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองดังกล่าว เนื่องจากการจะให้ฎหรือคำสั่งทางปกครองดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไปในระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้น นั้น ก็ไม่ถึงขนาดจะทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรงจนยากแก่การเยียวยาในภายหลังได้ เพราะหากต่อมาศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่ง

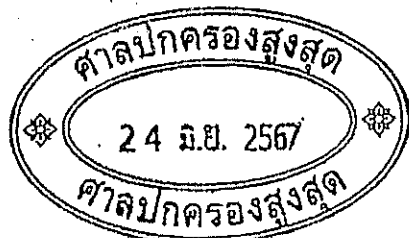
/ดังกล่าว...

ดังกล่าว ย่อมเป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐผู้ออกคำสั่งทางปกครองดังกล่าว ที่จะต้องดำเนินการให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเป็นธรรมตามกฎหมาย หรือผู้ฟ้องคดีก็สามารถเรียกร้องให้ชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีได้ จึงเป็นกรณีที่สามารถเยียวยาแก้ไขในภายหลังได้ ในทางกลับกัน หากศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งลงโทษของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีผลให้ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุมอยู่ต่อไป โดยต่อมา หากศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งยกฟ้องของผู้ฟ้องคดี ความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อรัฐน่าจะร้ายแรงกว่า และเยียวยาแก้ไขในภายหลังได้ยากกว่า เนื่องจากเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำวินิจฉัยความผิดว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำที่มีมูลความผิด โดยพฤติการณ์มีสภาพร้ายแรงและมีผลกระทบต่อภาพลักษณ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุม การที่จะให้ผู้ฟ้องคดีได้รับการทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองนั้น ย่อมทำให้เกิดอุปสรรคต่อการบริหารงานและวิกฤติศรัทธาต่อองค์กรเป็นอย่างมาก ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อ การป้องกันและปราบปรามการทุจริตไม่ให้มีประสิทธิภาพ และอาจไม่ได้รับความน่าเชื่อถือจากบุคคลทั่วไป โดยหากผู้ฟ้องคดียังคงเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุม และยังคงปฏิบัติราชการทั้งที่มีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุมไปแล้ว ย่อมเป็นการก่อให้เกิดการเสื่อมประสิทธิภาพในการใช้บังคับกฎหมายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และอาจทำให้เกิดปัญหาอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือแก่การบริการสาธารณะได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่เห็นพ้องด้วยกับคำวินิจฉัยของศาลปกครองชั้นต้นในประเด็นนี้ได้

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งกลับคำสั่งศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ยกคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองของศาลปกครองชั้นต้น และขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งระงับคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองของศาลปกครองชั้นต้นไว้เป็นการชั่วคราว จนกว่าศาลปกครองสูงสุดจะมีคำสั่งอุทธรณ์

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น ความว่า ตามบทบัญญัติในมาตรา ๙๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณา มีมติให้ถือเป็นกฎหมายที่เป็นบทบัญญัติยกเว้นการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการประเภทต่าง ๆ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน บัญญัติว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐ หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ... ผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น... จึงเป็นบทบัญญัติที่มีเจตนารมณ์ในการบังคับใช้รวมถึงผู้บริหารท้องถิ่นและรองผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งมีกฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการสอบสวนเพื่อให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่ง โดยให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นพิจารณาโทษตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติ

/โดยไม่ต้อง...

โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอีก และให้ถือว่าสำนวนการสอบสวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าว ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๙๘ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน เมื่อกฎหมายที่เกี่ยวกับการดำเนินการสอบสวน ซึ่งประกอบด้วยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และกฎกระทรวงการสอบสวนผู้ดำรงตำแหน่งบางตำแหน่งในองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๖๓ ได้กำหนดกระบวนการและขั้นตอนในการแจ้งข้อกล่าวหา การคัดค้านคณะกรรมการสอบสวน การชี้แจงข้อกล่าวหาพร้อมพยานหลักฐาน เช่นเดียวกับการดำเนินการไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้ว การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่อาจพิจารณาให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามบทบัญญัติที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นได้อีก เนื่องจากจะเป็นการดำเนินการที่ซ้ำซ้อนกับการดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อันมีผลทำให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ เสื่อมประสิทธิภาพในการบังคับใช้และไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาตามรายงานผลการสอบสวนของนายอำเภอตะพานหิน ตามหนังสืออำเภอตะพานหิน ลับ ที่ พจ ๐๐๒๓.๙/๔๓ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๖ ประกอบสำนวนการไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และมีคำสั่งจังหวัดพิจิตร ที่ ๑๔๑๔/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๖ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุม โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว

การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับแจ้งจากสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดพิจิตรตามหนังสือ ที่ สต (พจ) ๐๐๐๒/๘๒๐ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๖ ว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีมติเห็นชอบตามประกาศผลการเลือกตั้งลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๖ ว่า นายสุชาติ แดงทองดี ได้รับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุม อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ซึ่งมีผลให้นายสุชาติ แดงทองดี ได้รับการดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุมตามมาตรา ๕๘/๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับตามคำขอเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีประสงค์ขอให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งจังหวัดพิจิตร ที่ ๑๔๑๔/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๖ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุม ไว้เป็นการชั่วคราวก่อนศาลจะมีคำพิพากษาเพียงประการเดียว การให้ผู้ฟ้องคดีกลับไปปฏิบัติหน้าที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุมต่อไปตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่มีคำสั่งให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครอง

/ของผู้ถูกฟ้องคดี...

ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไว้ชั่วคราวก่อนศาลจะมีคำพิพากษา ย่อมทำให้เกิดอุปสรรคแก่การบริหารงาน ต่อองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุม กล่าวคือ จะทำให้ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุม มีจำนวน ๒ คน คือ ผู้ฟ้องคดีและนายสุชาติ แดงทองดี ประกอบกับพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดี ในคดีนี้เป็นการกระทำที่ไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายในการใช้อำนาจหน้าที่ในการบริหาร ราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล กลับกระทำการเรียกให้บุคคลซึ่งสอบได้ในลำดับที่ ๓ มาเป็นผู้ทำสัญญาเป็นพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุม โดยไม่มีอำนาจ ตามระเบียบกฎหมายและเป็นการใช้ดุลพินิจตามอำเภอใจ อันเป็นพฤติกรรมที่แสดงให้เห็นถึงเจตนา ในการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย หากให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนายกองค์การ บริหารส่วนตำบลวังหลุมต่อไป ย่อมส่งผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือและก่อให้เกิดความเสียหาย ร้ายแรงต่อประโยชน์สาธารณะ อันเป็นอุปสรรคในการบริหารราชการและแก่การบริการสาธารณะ ขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุมทุกประการ และก่อให้เกิดการเสื่อมประสิทธิภาพในการ บังคับใช้กฎหมายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังนั้น การดำเนินกระบวนการขั้นตอนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาตามประเด็นข้างต้นขอด้วยอำนาจหน้าที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับทางราชการ ทุกประการ ด้วยความถูกต้องและเป็นธรรมแล้ว

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งกลับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ยกคำสั่ง ทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองของศาลปกครองชั้นต้น

ผู้ฟ้องคดีชี้แจง ความว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาโทษของผู้ฟ้องคดี ตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติ โดยไม่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นทำการสอบสวน ผู้ฟ้องคดี และใช้สำนวนการไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นสำนวนการสอบสวน แล้วออกคำสั่ง พิพากษาให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุม เป็นการออกคำสั่งที่ ไม่เป็นไปตามขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญตามที่กฎหมายกำหนด คำสั่งพิพากษาจึงน่าจะมี ปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมาย สำหรับกรณีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อ้างถึงข้อสั่งการตามหนังสือ กระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ว ๕๑ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๔ และหนังสือกรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ว ๗๑๑ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๔ นั้น หนังสือดังกล่าวเป็นเพียง แนวทางประกอบการใช้ดุลพินิจของผู้ใช้อำนาจกำกับดูแลในฐานะฝ่ายปกครองเท่านั้น มิได้มีสถานะ เป็นกฎที่ผูกพันให้ต้องปฏิบัติตามดังเช่นมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๙๐ และมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และการให้คำสั่งพิพากษามีผลใช้บังคับต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหาย อย่างร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดีที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลัง เนื่องจากมีการประกาศ ให้มีการเลือกตั้งแทนตำแหน่งผู้ฟ้องคดีที่ว่างลงแล้ว แต่ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถสมัครรับเลือกตั้งได้ เนื่องจากเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมาย หากระยะเวลาสมัครรับเลือกตั้งผ่านพ้นไปแล้ว

/แม้ภายหลัง...

แม้ภายหลังศาลจะมีคำวินิจฉัยว่าคำสั่งพิพาทไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีก็ไม่อาจใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งครั้งดังกล่าวได้ และแม้ศาลจะมีคำสั่งให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งดังกล่าวผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองก็ยังมีอำนาจในการกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีให้เป็นไปตามกฎหมายอยู่เช่นเดิม ประกอบกับผู้ฟ้องคดีได้รับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุม (สมัยวาระ ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘) การที่ผู้ฟ้องคดีจะปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวต่อไปย่อมทำให้การบริหารงาน หรือการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุมเป็นไปอย่างต่อเนื่อง อีกทั้ง การทุเลาการบังคับตามคำสั่งพิพาทเป็นเพียงการชะลอการบังคับตามคำสั่งไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นอย่างอื่นเพื่อไม่ให้ยากแก่การแก้ไขเยียวยาในภายหลัง และไม่เป็นอุปสรรคต่อการบริหารจัดการการเลือกตั้ง การทุเลาการบังคับตามคำสั่งพิพาทจึงไม่มีผลกระทบต่อการบริหารงานของรัฐหรือการบริการสาธารณะแต่อย่างใด กรณีจึงมีเหตุสมควรที่ศาลจะมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งพิพาทไว้เป็นการชั่วคราวก่อนการพิพากษาขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งยืนตามคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองของศาลปกครองชั้นต้น

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์เห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่ศาลปกครองเห็นสมควรกำหนดมาตรการหรือวิธีการใด ๆ เพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่คู่กรณีที่เกี่ยวข้องเป็นการชั่วคราวก่อนการพิพากษาคดี ไม่ว่าจะมียุทธศาสตร์จากบุคคลดังกล่าวหรือไม่ ให้ศาลปกครองมีอำนาจกำหนดมาตรการหรือวิธีการชั่วคราวและออกคำสั่งไปยังหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด วรรคสอง บัญญัติว่า การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงความรับผิดชอบของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ และปัญหาอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นแก่การบริหารงานของรัฐประกอบด้วย และระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๗๒ วรรคสาม กำหนดว่า ในกรณีที่ศาลเห็นว่ากฎหรือคำสั่งทางปกครองที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนั้น น่าจะไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการให้กฎหรือคำสั่งทางปกครองดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลัง ทั้งการทุเลาการบังคับตามกฎหรือคำสั่งทางปกครองนั้นไม่เป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐ หรือแก่บริการสาธารณะ ศาลมีอำนาจสั่งทุเลาการบังคับตามกฎหรือคำสั่งทางปกครองได้ตามที่เห็นสมควร ข้อ ๑๑๕ กำหนดว่า ในกรณีที่มีการอุทธรณ์คำสั่งทุเลาการบังคับตามกฎหรือคำสั่งทางปกครองของศาลปกครองชั้นต้นตามข้อ ๗๓ และผู้อุทธรณ์มีคำขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งระงับคำสั่งทุเลาการบังคับตามกฎหรือคำสั่งทางปกครองของศาลปกครองชั้นต้นดังกล่าวไว้เป็นการชั่วคราว

/ถ้าศาลปกครอง...

ถ้าศาลปกครองสูงสุดเห็นว่าคำสั่งทุเลาการบังคับตามกฎหรือคำสั่งทางปกครองนั้นทำให้หรือจะ ทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประโยชน์สาธารณะหรือต่อสิทธิของผู้อุทธรณ์ ศาลปกครองสูงสุดมีอำนาจสั่งระงับคำสั่งทุเลาการบังคับตามกฎหรือคำสั่งทางปกครอง ของศาลปกครองชั้นต้นไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลปกครองสูงสุดจะมีคำสั่งอุทธรณ์นั้น จากบทบัญญัติดังกล่าวเห็นได้ว่า เงื่อนไขแห่งการที่ศาลปกครองจะมีอำนาจออกคำสั่งทุเลา การบังคับตามกฎหรือคำสั่งทางปกครองที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดี มีอยู่สามประการประกอบกัน คือ ประการแรก กฎหรือคำสั่งทางปกครองที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนั้นจะไม่ชอบด้วยกฎหมาย ประการที่สอง การให้กฎหรือคำสั่งทางปกครองดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไปในระหว่างการพิจารณาคดี จะทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลัง และประการที่สาม การทุเลาการบังคับตามกฎหรือคำสั่งทางปกครองนั้นไม่เป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือ การจัดทำบริการสาธารณะ

คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ขณะผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหาร ส่วนตำบลวังหลุม อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ถูกกล่าวหาต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า ผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กรณีออกประกาศรายชื่อและขึ้นบัญชีผู้ผ่านการสรรหาและเลือกสรรบุคคลเพื่อเป็นพนักงานจ้าง และทำสัญญาจ้างพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุม โดยมีชอบ กรณีที่พิจารณาให้นายสุเจน จันทร์ดารา ผู้สมัครเข้ารับการสรรหาและเลือกสรรในตำแหน่ง คนงาน (ปฏิบัติงานที่ต้องใช้แรงงานทั่วไป) ซึ่งได้รับคะแนนสอบสัมภาษณ์จากคณะกรรมการดำเนินการ สรรหาและเลือกสรรเป็นพนักงานจ้างทั่วไป ในลำดับที่ ๓ เป็นผู้ได้รับการสรรหา ฯ และเข้าทำ สัญญาจ้างกับองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุม ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๓๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๕ ได้มีมติว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดทางอาญาฐานเป็น เจ้าพนักงานของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหาย แก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวล กฎหมายอาญา และฐานเป็นเจ้าพนักงานของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่ง หรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามมาตรา ๑๗๒ แห่งพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และฐานจงใจ ทอดทิ้งหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่อันจะเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่าง ร้ายแรง หรือปฏิบัติการไม่ชอบโดยอำนาจหน้าที่ หรือประพฤติดนพำเนินต่อความสงบเรียบร้อย ตามมาตรา ๙๐/๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ และมีหนังสือ ที่ ปช ๐๑.๐๑(พจ)/๐๓๒๕ ลงวันที่ ๒๑

/เมษายน...

เมษายน ๒๕๖๖ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจกับผู้ฟ้องคดีตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติ ซึ่งต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๖๐/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ทบทวนมติชี้มูลความผิดของผู้ฟ้องคดีโดยไม่ได้เปลี่ยนแปลงการชี้มูลความผิดตามมติเดิม และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือ ที่ ปช ๐๑.๐๑(พจ)/๐๔๕๕ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๖ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจกับผู้ฟ้องคดีตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติตามมาตรา ๕๑ (๑) และ (๒) ประกอบมาตรา ๕๘ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งจังหวัดพิจิตร ที่ ๑๔๑๔/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๖ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุม ตั้งแต่วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๖ เป็นต้นไป ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลเพิกถอนคำสั่งดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

กรณีจึงมีประเด็นที่จะต้องพิจารณาในประการแรกว่า กรณีมีเหตุอันสมควรที่ศาลปกครองจะมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งจังหวัดพิจิตร ที่ ๑๔๑๔/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๖ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุม อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ไว้เป็นการชั่วคราวก่อนการพิพากษาคดีหรือไม่ เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาได้รับสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๕๑ แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก โดยในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น แล้วแต่กรณี วรรคสี่ บัญญัติว่า สำหรับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัยเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดในเรื่องที่ถูกกล่าวหาผู้นั้น ให้ส่งสำนวนการไต่สวนไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป จากบทบัญญัติดังกล่าวเห็นว่า มาตรา ๕๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้การพิจารณาโทษทางวินัยเท่านั้นที่ให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัย และให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานที่ความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติได้โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก ส่วนการพิจารณาโทษของผู้บริหารท้องถิ่นหรือรองผู้บริหารท้องถิ่นซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย นั้น ย่อมเป็นไปตาม

/มาตรา ๕๘...

มาตรา ๙๘ วรรคสี่ ที่บัญญัติให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนต้องดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป กรณีคดีนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดทางอาญารฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และฐานเป็นเจ้าพนักงานของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามมาตรา ๑๗๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และฐานจงใจทอดทิ้งหรือละเลยไม่ปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่อันจะเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ หรือประพฤติดินฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยตามมาตรา ๙๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ แล้วส่งรายงานสำนวนการไต่สวน เอกสารหลักฐาน และคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อันเป็นการส่งเรื่องไปยังผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ฟ้องคดีเพื่อให้ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจกับผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๙๘ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และเมื่อฐานความผิดของผู้ฟ้องคดีตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติชี้มูลเป็นความผิดตามมาตรา ๙๐/๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งบัญญัติว่า เมื่อความปรากฏโดยมีหลักฐานตามสมควรต่อนายอำเภอว่านายกองกำกับการบริหารส่วนตำบล รองนายกองกำกับการบริหารส่วนตำบล ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลผู้ใด จงใจทอดทิ้งหรือละเลยไม่ปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่อันจะเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ หรือประพฤติดินฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย หรือฝ่าฝืนคำสั่งของนายอำเภอที่สั่งการตามมาตรา ๙๐ วรรคสาม ให้นายอำเภอดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยพลัน และให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแต่งตั้ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉะนั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชี้มูลว่าผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดฐานดังกล่าว นายอำเภอตะพานหินจึงต้องดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจ โดยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อทำการสอบสวนผู้ฟ้องคดีตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชี้มูลความผิดตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายกำหนด ก่อนที่จะเสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาและมีคำสั่งต่อไป การที่นายอำเภอตะพานหินได้พิจารณาโทษของผู้ฟ้องคดีตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติ โดยไม่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นทำการสอบสวนผู้ฟ้องคดี

/และใช้สำนวน...

และใช้สำนวนการไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นสำนวนการสอบสวน แล้วเสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ สั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่ง จึงไม่เป็นไปตามขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญในการออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คำสั่งจังหวัดพิจิตร ที่ ๑๔๑๔/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๖ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุม จึงน่าจะมีความขัดแย้งกับกฎหมาย ส่วนกรณีที่ถูกฟ้องคดีทั้งสอง อุทธรณ์ว่า การดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจเพื่อมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งได้ปฏิบัติถูกต้องตามข้อสั่งการตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ว ๕๑ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๔ ประกอบกับหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ว ๗๑๑ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๔ และหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ ปช ๐๐๒๖/๐๐๓๖ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๔ ที่ให้พิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้บริหารท้องถิ่นหรือรองผู้บริหารท้องถิ่นตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติได้โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย นั้น เห็นว่า ข้อสั่งการตามหนังสือดังกล่าว เป็นเพียงแนวทางการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ภายในฝ่ายปกครอง ซึ่งไม่อาจกำหนดให้ชัดหรือแย้งต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่กล่าวมาข้างต้นได้ อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงฟังไม่ขึ้น

กรณีมีประเด็นที่จะต้องพิจารณาในประการต่อไปว่า การให้คำสั่งพิพากษาดังกล่าว มีผลใช้บังคับต่อไป จะทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดีที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไข ในภายหลังหรือไม่ เห็นว่า พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๑๘ บัญญัติว่า ในกรณีที่มีการสั่งหรือคำวินิจฉัยให้ผู้บริหารท้องถิ่น ประธานหรือรองประธานสภาท้องถิ่น หรือสมาชิกสภาท้องถิ่นพ้นจากตำแหน่งไม่ว่าด้วยเหตุใด เมื่อคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ดำเนินการให้มีการเลือกตั้งใหม่หรือเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างแล้ว แม้ภายหลังศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งว่าคำสั่งหรือคำวินิจฉัยให้พ้นจากตำแหน่งเป็นไปโดยไม่ชอบ คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลดังกล่าวไม่มีผลกระทบต่อการศึกษาการเลือกตั้งที่คณะกรรมการการเลือกตั้งได้ดำเนินการไปแล้ว คดีนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับการเลือกตั้งให้เป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุม สมัยวาระ ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘ และผลของคำสั่งพิพากษาทำให้ผู้ฟ้องคดีต้องพ้นจากตำแหน่งดังกล่าว และส่งผลให้ผู้อำนวยความสะดวกการเลือกตั้งประจำองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุม โดยความเห็นชอบของผู้อำนวยความสะดวกการเลือกตั้งประจำจังหวัดพิจิตร ได้ประกาศให้มีการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุมแทนตำแหน่งของผู้ฟ้องคดีที่ว่างลง โดยกำหนดให้วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๖ เป็นวันเลือกตั้ง หากคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ดำเนินการให้มีการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างเสร็จสิ้นแล้ว แม้ต่อมาศาลจะมีคำพิพากษาว่าคำสั่งพิพากษาไม่ชอบด้วยกฎหมาย และให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าวก็ตาม แต่ผลแห่งคำพิพากษาก็ไม่อาจทำให้ผู้ฟ้องคดีกลับไปดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุมในวาระดังกล่าวได้ดังเดิม ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๘

/แห่งพระราชบัญญัติ...

แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว กรณีจึงเห็นได้ว่าการให้คำสั่งพิพาทมีผลใช้บังคับต่อไปในระหว่าง การพิจารณาคดี ย่อมทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อสถานภาพแห่งสิทธิและหน้าที่ ของผู้ฟ้องคดีที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลัง/อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองที่ว่า การให้คำสั่ง ดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไปจะไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไข ในภายหลัง เนื่องจากหากศาลมีคำวินิจฉัยว่าคำสั่งพิพาทไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีก็สามารถ สมัครรับเลือกตั้งในวาระต่อไปได้ นั้น จึงฟังไม่ขึ้น/

กรณีมีประเด็นที่จะต้องพิจารณาในประการสุดท้ายว่า การทุเลาการบังคับตามคำสั่ง พิพาทเป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือแก่บริการสาธารณะหรือไม่ เห็นว่า การทุเลา การบังคับตามคำสั่งพิพาทมีผลเพียงให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้าดำรงตำแหน่งนายองค์การบริหาร ส่วนตำบลวังหลุมชั่วคราวในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลเท่านั้น ประกอบกับข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับการเลือกตั้งให้เป็นนายองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุม สมัยวาระ ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘ การให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าวต่อไป ย่อมทำให้การบริหารงานหรือการจัดทำ บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุมเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการปฏิบัติหน้าที่ ของผู้ฟ้องคดีย่อมต้องอยู่ภายใต้กฎหมายหรือกฎของทางราชการที่เกี่ยวข้อง หากผู้ฟ้องคดีใช้อำนาจ หรือสั่งการใด ๆ ที่อาจมีปัญหาความชอบด้วยกฎหมาย หรือเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับพยานหลักฐานสำคัญต่าง ๆ อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็ยังคงมีอำนาจ กำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีให้เป็นไปตามกฎหมาย โดยมีหน้าที่ชี้แจง แนะนำ หรือ ตักเตือนผู้ฟ้องคดี หรืออาจสั่งเพิกถอนการกระทำหรือระงับการปฏิบัติของผู้ฟ้องคดี รวมถึงอาจ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนกรณีผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดในระหว่างการดำรงตำแหน่งได้ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๙๐ และมาตรา ๙๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ และแม้จะมีการประกาศให้มีการเลือกตั้งนายองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุม แทนตำแหน่งของผู้ฟ้องคดีที่ว่างลงแล้วก็ตาม แต่เมื่อยังมีได้มีการดำเนินการเลือกตั้งจนเสร็จสิ้น การทุเลา การบังคับตามคำสั่งพิพาทจึงไม่ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการการเลือกตั้ง ดังนั้น การที่ศาล มีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งพิพาทในกรณีนี้ จึงยังไม่อาจฟังได้ว่าจะทำให้เกิดอุปสรรคแก่การ บริหารงานของรัฐหรือแก่บริการสาธารณะตามข้ออุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง แต่อย่างใด

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น กรณีจึงมีเหตุอันสมควรที่ศาลปกครองจะมีคำสั่ง ทุเลาการบังคับตามคำสั่งจังหวัดพิจิตร ที่ ๑๔๑๔/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๖ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุม อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ไว้เป็นการชั่วคราวก่อนการพิพากษาคดี ดังนั้น คำสั่ง ของศาลปกครองชั้นต้นจึงชอบด้วยหลักเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติ

/จัดตั้งศาลปกครอง...

จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับข้อ ๗๒ วรรคสาม แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ และไม่มีเหตุที่ศาลปกครองสูงสุดจะมีคำสั่งระงับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น ที่สั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งจังหวัดพิจิตร ที่ ๑๔๑๔/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๖ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไว้เป็นการชั่วคราวก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์ตามคำขอของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทั้งนี้ ตามข้อ ๑๑๕ แห่งระเบียบดังกล่าว

การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งจังหวัดพิจิตร ที่ ๑๔๑๔/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๖ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังหลุม อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ไว้เป็นการชั่วคราว จนกว่าศาลจะมีคำพิพากษา หรือคำสั่งเป็นอย่างอื่น นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

จึงมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น และให้ยกคำขอให้ศาลปกครองสูงสุด มีคำสั่งระงับคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองของศาลปกครองชั้นต้นไว้เป็นการชั่วคราว ก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์

นายวิบูลย์ กัมมาระบุตร
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายโสภณ บุญกุล
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายภีร์ตัน เจียรนัย
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

พลโท สุรพงศ์ เปรมปัญญา
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมมาศ รัฐพิทักษ์สันติ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายศิริ มีแสงสกุล

